

Müjde ve İnanlı Topluluğu

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Gal 6:1–10, Mat 18:15–17, 1Ko 10:12, Rom 15:1, Yubanna 13:34, Luka 22:3.*

HATIRLAMA METNİ: “Bunun için fırsatımız varken herkese, özellikle iman ailesinin üyelerine iyilik yapalım” (*Galatyalılar 6:10*).

Bazı patates çiftçileri, en büyük patatesleri kendileri için saklarken, küçük olanları tohumluk olarak dikmeye karar vermişlerdi. Birkaç düş kırıcı hasattan sonra, doğanın patates ekinini misket büyüklüğüne kadar düşürdüğünü keşfettiler. Bu felaket sayesinde çiftçiler yaşamın önemli bir yasasını öğrenmiş oldular.

“Onlar yaşamın en iyi şeylerini kendileri için saklayıp arta kalanları tohumluk olarak kullanmamalıydılar. Yaşamın yasası, hasadın Temmuze yansımaya hükmetmişti.

“Diğer bir deyişle, küçük patatesleri ekmek halen yaygın bir uygulamadır. Yaşamın büyük şeylerini kendimize saklarken, geri kalanları ekeriz. Ruhsal yasaların, bazı çılgınca bükülmelerle kendi bencilliğimizi özveriyle ödüllendirileceğini bekleriz.”—*International Student Fellowship Newsletter*, Mart 2007.

Pavlus bu ilkedan Galatyalılar 6:1–10’da bahsetmiştir. Üyelerin “birbirlerini ısırp yemesi” (*Gal 5:15*) yerine, inanlı topluluğu Ruh’un kendimizden önce başkalarını öne çıkardığı bir yer olmalıdır. Lütüfla kurtulduğumuzu anlamak, bizleri başkalarına karşı davranışlarımızda alçakgönüllü, daha sabırlı ve sevecen yapmalıdır.

*23 Eylül Sebt Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Düşeni Yenileştirmek

Pavlus imanlının yaşamının doğası için yüksek beklentiler beslerken (*Gal 5:16*), Galatyalılar 6:1'deki imanlılara olan nasihati de ferahlatıcı bir gerçekçiliğe sahiptir. İnsanlar mükemmel değildir, hatta en adanmış imanlılar bile hatalara karşı başışik değildirler. Pavlus'un Galatyalılar 5:16'daki Grekçe sözleri, herhangi bir zamanda inanlı topluluğunda muhtemelen yaşanacak olan bir durumu düşündüğünü göstermektedir. Pavlus, böyle bir durum ortaya çıktığında ne yapmaları gerektiği konusunda Galatyalılar'a pratik bir nasihat vermektedir.

Kardeşleri günahkâr bir davranış içine düştüğünde, imanlılar nasıl karşılık vermeleridir? Gal 6:1, Mat 18:15–17.

Pavlus'un Galatyalılar 6:1'deki nasihatinden yararlanmak için, onun aklındaki durumun kesin tipini anlamamız gerekir. Bu da cümlenin ilk yarısında kullanılan iki sözcük etrafında dönmektedir. İlk sözcük *yakalanmaktır*. Sözlük anlamı “keşfedilmek, yakalanmak veya şaşırtılmaktır.” Bu sözcükle ilişkili bağlam ve çeşitli ayrıntılar, Pavlus'un aklında iki görüşün olduğunu öne sürmektedir. Sadece bir imanlının bir diğer imanlıyı yaptığı yanlış bir durumda “yakalamasını” ima etmekle kalmayıp, aynı zamanda kişinin kendisinin de bu süreç içinde “yakalandığı” davranışını ima ediyor (*Bkz. Özđ 5:22*) yani en iyi şartlar altında bundan kaçınması gereken kişi, yine kendisi olmalıdır.

Pavlus'un sözünü ettiği yanlış davranış, kullandığı terminolojiye bakılacak olursa muhtemelen kastı değildir. “Suç” veya “günah” olarak çevrilen sözcük, Grekçede *paraptoma* sözcüğünden gelmekte olup, kastı bir günahı değil bir hatayı, tökezlemeyi veya yanlış atılan bir adımı ima etmektedir. Pavlus'un Ruh'ta “yürümek” hakkında önceki yorumları ışığında, buradaki ifade özel bir anlam kazanmaktadır. Bu hiçbir zaman kişinin hatalarına bahane teşkil etmese de, Pavlus'un meydan okuyucu bir günahıtan bahsetmediği çok açıktır (*1Ko 5:1–5*).

Bu koşullarda verilecek en uygun yanıt, cezalandırma, kınama veya kardeşliği kesmek değil, yola getirmek olmalıdır. “Yola getirmek” için kullanılan Grekçe sözcük *kataritizo*, “onarma” veya “düzene koymak” demektir. Yeni Ahit'te balık ağlarını “onarmak” için kullanılmıştır (*Mat 4:21*) ve Grek literatüründe bir tıp terimi olarak kırık bir kemiği onarma sürecini tarif etmektedir. Düşüp bacağı kırık bir imanlı kardeşimizi terk etmememiz gerektiği gibi, Mesih'in bedeninin üyeleri olarak, Allah'ın egemenliğine giden yolda tökezleyip düşen kardeşlerimiz de aynı şekilde Mesih'te nazik bir şekilde himaye etmeliyiz.

Matta 18:15–17'yi uygulamak yerine, neden sık sık kızgın olduğumuz kardeşimiz için kötü şeyler söyleyip, kızgınlığımızın karşımızdaki kişiyi öfkeden kudurtmasına veya intikam planları yapmasına izin veririz?

Ayartılmaya Karşı Dikkatli Olun

“Bunun üzerine Natan Davut’a, ‘O adam sensin!’ dedi” (2Sa 12:7).

Pavlus’un Galatyalılar 6:1’deki sözlerinin ciddiyeti—ayartılmamak için kendi yaşamlarımızı korumak—gözden kaçırılmamalıdır. Pavlus’un nasihatindeki ısrar ve kişisel endişeye ilişkin işaret, onun rica tarzında görülebilir. “Kollayın” veya “dikkat edin” olarak çevrilen sözcük, “dikkatle bakmak” veya “dikkatli olma” anlamına gelir (Rom 16:17, Flp 2:4 ile karşı). O halde aslında Pavlus’un söylediği şey, günah seni beklenmedik bir anda yakalamadan “kendine dikkatli gözlerle bak” anlamındadır. Bu uyarıyı vurgulamak için Pavlus, Galatyalılar 6:1’in birinci yarısında geçen çoğul şahıstan (sizler), ayetin ikinci yarısındaki ikinci şahısa (siz) geçmektedir. Bu tüm topluluğa yapılan genel bir uyarı değildir; inanlı topluluğu içindeki her bireye yapılan kişisel bir uyarıdır.

Pavlus, ayartılmanın tabiatını çok belirli tanımlamadığından, Galatyalılar’ı buna karşı sert bir şekilde uyarmaktadır. Belki aklında belirgin bir suç yoktu, ama başkalarını yola getirmeye çalıştıkları suçların niteliği ne olursa olsun, kendilerinin de aynı günahı işleme tehlikesini ima ediyordu. Aynı zamanda Galatyalılar 5:26’daki “boş yere övünmek” karşıtı sözleri, aynı tarzla yeniledikleri kişilere ruhsal üstünlük kurmalarına karşı bir uyarı içermekteydi.

Pavlus neden Galatyalılar’ı ruhsal gurura kapılmamaları yolunda uyarma gereği hissetmişti? 1Ko 10:12, Mat 26:34, 2Sa 12:1–7’yi düşünün.

İmanlının yürüyüşündeki en büyük tehlikelerden birisi de, bir şekilde belirli tipte günahları işlemeye başışık olduğumuzu düşünmemize neden olan ruhsal kibirdir. Bunun makul gerekçesi ise, hepimizin de aynı günahkâr tabiata—Allah’a karşı olan bir tabiata sahip olduğumuzdur. Bu yüzden şartlar doğru olsaydı, Allah’ın Ruh’unun baskıcı gücü olmaksızın, her günahta iki büklüm olurduk. Mesih dışında, gerçek kimliğimizin farkında olmak, kendini beğenmişlik günahına düşmekten bizleri korur ve aynı hatayı yapan başkalarına da büyük bir hoşgörü ile bakmamıza yardımcı olur.

Günün birinde belki senin de işleyebileceğin günahlar konusunda başkalarını kaç kez kınadın (sadece kalbinden geçse bile)?

Yükü Taşımak (*Gal 6:2–5*)

Düşmüş olanı yola getirmeye ek olarak, Pavlus Galatya'daki imanlılara başka hangi talimatlar vermektedir? (*Gal 6:2–5*; ayrıca bkz. *Rom 15:1, Mat 7:12*).

Galatyalılar 6:5'de yük olarak çevrilen sözcüğün Grekçesi *baros*'tur. Sözlük anlamıyla birinin uzun bir mesafe boyunca taşınması gereken yükü veya ağırlığı ima etmektedir. Ancak zamanla, sıcak bir günde uzun günün işlerinin verdiği yorgunluk gibi (*Mat 20:12*), her çeşit sorunu veya güçlüğü tarif eden bir mecaz haline gelmiştir. "Birbirinin yükünü taşımak" konusunda Pavlus'un uyarısı, kuşkusuz bir önceki ayette anılan imanlı kardeşlerin ahlâki yanlışlarını içerse de, onun aklından geçen yükün taşınması kavramı çok daha geniştir. İnançlı bir yaşam konusundaki Pavlus'un talimatları, gözden kaçırılmaması gereken birtakım ruhsal kavrayışlar içerir.

Birincisi, Timothy George'un da değindiği gibi, "Tüm Hıristiyanların yükü vardır. Yüklerimiz büyüklük ve şekil bakımından farklılık gösterebilir ve yaşamımızdaki ilahî desteğin düzenine bağlı olarak yapısal bir değişiklik gösterecektir. Bazıları için burada 1. ayette olduğu gibi ahlâki hataların neticelerinin ve ayartılmanın yüküdür. Başkaları için fiziksel hastalık, zihinsel düzensizlik, aile krizi, hizmet yoksunluğu, şeytanî bir baskı veya diğer birçok sebep olabilir; ancak hiçbir imanlı yüklerden muaf değildir."—*Galatians*, S. 413.

İkincisi, Allah *bütün* yüklerimizi taşımada bizleri yalnız bırakmak niyetinde değildir. Maalesef başkalarının yükünü taşımaya razı olmamıza rağmen başkalarının bizlere destek olmasına izin vermeye razı olmak konusunda oldukça çıtemmuzseriz. Pavlus, kendimizin de ihtiyaçları ve zayıflıkları olduğunu itiraf etmeyi reddettiğimizde ortaya çıkan bu kendine güven tavrını (*Gal 6:3*) insanî bir kibir olarak kınamaktadır. Böyle bir kibir sadece başkalarının avuntusunu çalmakla kalmaz, aynı zamanda Allah tarafından yapmaya çağırıldıkları hizmeti gerçekleştirmelerini de engeller.

Nihayetinde, Allah bizleri başkalarının yükünü taşımaya çağırılmaktadır, zira Allah'ın tesellisinin görünür olması, bizim eylemlerimiz sayesinde olur. Bu kavram, inanlı topluluğunun Mesih'in bedeni olduğu gerçeği üzerine kuruludur. Bunu Pavlus'un şu sözlerinden anlıyoruz, "Ama yüreği ezik olanları teselli eden Tanrı, Titus'un yanımıza gelişle bizi teselli etti." (*2Ko 7:6*). Şu konuya dikkat edin, "Allah'ın tesellisi Pavlus'a şahsi duası ve Rab'ben beklentisi sayesinde değil, bilakis bir dostun refakati ve onun getirmiş olduğu müjde ile verilmişti.

"Başkalarının yükünü taşıdığımız insanî arkadaşlık, Allah'ın kendi halkı için olan amacının bir parçasıdır"—John R. W. Stott, *The Message of Galatians*, S. 158.

Seni yardım almaktan alıkoyan şey ne—kibir, utanç, güven eksikliği, kendine güven? Eğer gerekirse, neden güvendiğin birini arayıp ona yüklerini paylaşmasını rica etmiyorsun?

Mesih'in Yasası (Gal 6:2–5)

Pavlus, yük taşımayı Mesih'in yasasını yerine getirmekle ilişkilendiriyor. “Mesih'in Yasası” ile neyi kastediyor? Gal 5:14, 6:2, Yuhanna 13:34, Mat 22:34–40.

1.Korintliler 9:21’de benzer bir ifade kullansa da (*ennomos Christou*), “Mesih'in Yasası” (*ton nomon tou Christou*) ifadesi, Kutsal Kitap’ın başka hiçbir yerinde geçmemektedir. Bu ifadenin eşsizliği birçok farklı yoruma yol açmıştır. Bazıları yanlışlıkla bunun Sina’da verilen Allah’ın yasasının farklı bir yasayla, yani Mesih’in yasasıyla değiştirildiğinin kanıtı olduğunu iddia etmiştir. Başkaları ise *yasa* sözcüğünün genel anlamda “ilke” (*Bkz. Rom 7:21*) olduğunu iddia ederek, başkalarının yükünü taşımakla İsa’nın örneğini izlediğimizi ima etmiştir. Sonraki yorumun bazı değerleri olsa da, Galatyalılar 5:14 ile olan bağlamı ve benzer terminolojisi, “Mesih’in yasasını gerçekleştirmek” sevgi aracılığıyla ahlâki yasaı gerçekleştirmenin bir diğer referansıdır. Pavlus daha önce bu mektubunda, ahlâki yasanın Mesih’in gelişyle ortadan kaldırılmadığını göstermişti. Aksine sevgiyle yorumlanan ahlâki yasa, imanlının yaşamında önemli bir rol oynamaya devam edecektir. Bu, Mesih’in dünyevî yaşamı boyunca ve hatta ölümünde bile öğrettiği, uyguladığı somut bir örnektir. Başkalarının yükünü taşımakla sadece İsa’nın ayak izlerini takip etmekle kalmıyoruz, aynı zamanda yasaı da gerçekleştiriyoruz.

Bu ayetlerde ortaya çıkan bir başka mesele de, Galatyalılar 6:2 ve 6:5 arasındaki görünür çelişkidir. Ancak bu sorun, Pavlus’un iki farklı durumu tarif etmek için iki farklı sözcük kullandığını fark etmekle kolayca çözülür. Daha önce de gördüğümüz gibi, 2. ayetteki yük (*baros*) sözcüğü, uzun bir mesafeye taşınacak ağır bir yükü ima etmektedir. Buna karşın 5. ayetteki *phortion* sözcüğü, gemi kargosunu, askerin sırt çantasını veya hatta ana karnındaki çocuğu ima etmektedir. Daha önce sözü edilen yük bir kenara bırakılabilir de, ikincisi bırakılamaz. Hamile bir anne kendi çocuğunu taşımak zorundadır. Bu örneğin de gösterdiği gibi, insanların taşımak için başkalarına yardımcı olabileceği bazı yükler olsa da, suçlu vicdan, acı çekme ve ölüm gibi hiçbir insanın bizler için taşımaya yardımcı olamayacağı bazı yükler de vardır. Bunlar için sadece Allah’ın yardımına muhtacız (*Mat 11:28–30*).

Bazı yüklerden başkalarının yardımıyla kurtulabilsen de, bazıları sadece Rab’be yüklemelisin. Senin kendi başına taşıyamayacağı yükleri Rab’be vermeyi nasıl öğrenebilirsin?

Ekme ve Biçme (Gal 6:6–10)

Galatyalılar 6:7'deki, “alaya alınma” (*mukterizo*) sözcüğü, Eski Ahit'in Grekçe çevirisinde sık sık geçse de, Yeni Ahit'te sadece burada geçmektedir. Sözlük anlamı “birinin küçümsemeye burnunu kaldırmasıdır”. Eski Ahit'te tipik olarak Allah'ın peygamberlerini küçümsemeyi ima etmekte (2Ta 36:16, Yer 20:7) ve hatta bir defasında Allah'a karşı isyankâr bir davranışı betimlemektedir (Hez 8:17).

Pavlus'un söylemek istediği husus şuydu, insanlar Allah'ı inkâr edebilir hatta O'nun emirlerini küçümseyebilirler, ancak Allah'ı kandıramazlar. Nihâi yargıç O'dur ve onlar sonunda davranışlarının bedelini ödeyeceklerdir.

Galatyalılar 6:8'i okuyun. Pavlus burada ne demek istiyor? Kutsal Kitap'ta benliğe eken ve Ruh'a eken başka ne gibi karakter örnekleri vardır? (Örn. bkz. Elç 5:1–5, Luka 22:3, Dan 1:8, Mat 4:1.)

Pavlus'un ekme ve biçme hakkındaki mecazı eşsiz değildir. Bu, birçok tarihî atasözlerinde karşımıza çıkan, yaşamın bir gerçeğidir. Ancak önemli olan, Pavlus'un benlik ve Ruh hakkındaki yorumlarını vurgulamak için bunu nasıl kullandığıdır. James D. G. Dunn şöyle diyor, “Modern eşitlik bizim seçim özgürlüğümüzdür, fakat seçimlerimizin sonuçlarını seçmekte özgür değiliz”—*Galatians*, S. 330.

Allah her zaman bizleri günahlarımızın dünyevî sonuçlarından serbest kılmasa da, yaptığımız kötü seçimlerden dolayı düş kırıklığına uğramamalıyız. Allah'ın günahlarımızı bağışladığı ve bizleri çocuğu olarak evlât edindiğinden dolayı mutlu olabiliriz. Göksel hasatta bizlere kazanç sağlayacak şu anki fırsatlardan yarar sağlamalıyız.

Bu arada Galatyalılar 6:10 şu hususu ortaya çıkarır, “Hıristiyan ahlâkının iki odak noktası vardır: birisi evrenseldir ve herkesi kucaklar, ‘Herkesi iyilik yapalım’; diğeri ise özel ve spesifiktir, ‘özellikle iman ailesinin üyelerine.’ Pavlus'un evrensel ricası, herkesin her yerde Allah'ın benzerliğinde yaratılmış olduğu ve bu nedenle O'nun katında sonsuz değere sahip olduğu gerçeğini temel almaktadır. İmanlılar dinî vahyin bu temel *verisini* ne zaman unutsalar, ırkçılık, cinsiyet ayrımcılığı, aşiretçilik ve sınıfçılığın kör edici günahlarına karşı, Adem ve Havva'dan günümüze dek insan topluluğunu yıkıma uğratan daha binlerce bağnazlığın kaçınılmaz kurbanları olmuşlardır.”—Timothy George, *Galatians*, S. 427, 428.

Ya iyiliği ya da kötülüğü ekersin. Kendine bir bak. Ne tür bir hasat elde edeceksin?

EK ÇALIŞMA: “Allah’ın Ruh’u, kötülüğü vicdanın kontrolü altında tutar. İnsan kendisini Ruh’un etkisinin üzerine yüceltirse, kötülük hasadı biçer. Böyle birinin üzerinde, onun itaatsizlik tohumları ekmesini engellemek açısından Ruh’un gittikçe azalan bir etkisi vardır. Uyarılar onun üzerinde gittikçe daha az etki uyandırır. Derece derece Allah korkusunu kaybeder. Benliğe eker; bozulmuşluğu biçer. Bizzat kendisinin ektiği tohumun hasadı olgunlaşmaktadır. Allah’ın kutsal buyruklarını küçümser. Kalbi taş gibi sertleşir. Gerçeğe direnmesi, onun kötülüğünü teyit eder. İnsan kötülük tohumları ektiği için, yasatanımazlık, suç ve şiddet tufan öncesi dünyada yaygınlaşmıştır.

“Herkes ruhun mahvedildiği araçlara karşı uyanık olmalıdır. Bu durum, Allah’ın insana karşı yolladığı herhangi bir fermandan dolayı değildir. O, insanı ruhsal açıdan körleştirmez. Allah, insanın gerçekle yanlış birbirinden ayırabilmesi için ona yeterli ışık ve kanıt vermiştir. Fakat O, gerçeğe erişmesi için insanı zorlamaz. İyiyi veya kötüyü seçmesi için onu özgür bırakır. Eğer insan, yargısını doğru yönde kullanmak için yeterli olan kanıtlara izin vermeye direnir ve kötü olanı seçerse, bunu büyük bir ihtimalle ikinci kez de yapacaktır. Üçüncü kez kendisini daha çok Allah’tan ayırarak ve Şeytan’ın tarafına geçmeyi tercih edecektir. Ve kötülüğü teyit edilinceye ve aziz tuttuğu yalanın gerçek olduğuna inanana dek bu sürece devam edecektir. Artık direnişi ürünlerini vermiştir (MS 126, 1901).” —Ellen G. White Comments, *The SDA Bible Commentary*, Cilt 6, S. 1112.

TARTIŞMA SORULARI:

- 1 Pratik anlamda, günaha düşen bir imanlı kardeşi “yola getirmek” ne demektir? Günahın tabiatı, restorasyon sürecini ne şekilde etkiler? Restorasyon, her şeyin yine eskisi gibi aynı olması mı demektir? Tartışın.
- 2 İnsanların kendi başlarına taşıyacakları bazı yükleri olduğu için (Gal 6:5), bir imanlı başkasına yardımcı olması gerektiğine nasıl karar verebilir?
- 3 İnanlı topluluğun Pavlus’un Galatyalılar 6’daki talimatları nasıl tartıyor? Kişisel olarak fark yaratmak için ne yapabilirsin?

ÖZET: Halkı arasında Allah’ın mevcudiyetinin göstergesi, inanlı topluluğunda Mesih benzeri bir ruhta kendini belli eder. Sadece kendileri arasında değil aynı zamanda inanmayanlarla da paylaşılan kası iyilik eyleminde ve denemelerde, birbirlerine yardım içinde olarak hata yapan herkese bu şekilde bağışlama ve restorasyon yolu gösterilebilir.